

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 24. februar 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr. 2014 - 848

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 27. januar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholdsendelige svar på spørgsmål nr. 175 (SOU alm. del).

Spørgsmål nr. 175:

"Vil ministeren kommentere Scleroseforeningens beretning "Hvordan ville du have det med at være helt afhængig af din ægtefælles hjælp, hvis du ingenting kunne selv?", jf. SOU alm. del - bilag 110?"

Svar:

Det skal indledningsvis understreges, at det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at familier, hvor et familiemedlem rammes af sygdom eller funktionsnedsættelse, inden for lovgivningens rammer får den hjælp og støtte, som gør, at hverdagen kan hænge sammen.

Jeg kan som minister ikke kommentere på den konkrete sag, men jeg har noteret mig, at der har været drøftelser med kommunen. Kommunen er ifølge det oplyste i færd med at vurdere eventuelle muligheder for hjælp ud over den tidligere tilbudte aflastning.

Generelt kan ministeriet dog pege på, at kommunerne i tilfælde som det beskrevne kan overveje at yde forskellige former for hjælp efter serviceloven. Som eksempler kan nævnes personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. efter servicelovens § 83 eller hjælp til dækning af nødvendige merudgifter efter § 100.

I ministeriets vejledning om servicelovens § 100 nævnes således som et eksempel på en nødvendig merudgift til håndsrækninger til at varetage forskellige forældreopgaver. Der nævnes bl.a. ledsagelse af børn til dagtilbud, skole m.v., hjælp til at give mindre børn tøj og overtøj på og hjælp til at smøre børnenes madpakker.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om hjælp, og kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen